

[Hendriksen.]

Sverige, have sin Interesse at oplyse, at den svenske Statistik herom fra 1920 meddeler, at der i Sverige med Indtægter under 600 Kr. var 1 668 400 afgiftspligtige Medlemmer af Forsikringen, og for disse var der en Restance paa 12,4 pCt. Af Medlemmer med en Indtægt mellem 600 og 800 Kr. var der 159 900 med en Restance paa 11,2 pCt. og med Indtægter paa fra 800 til 1 200 Kr. 309 500 Medlemmer med en Restance paa 15,6 pCt. Med Indtægter paa 1 200—3 000 Kr. var der endelig 1 293 700 afgiftspligtige og en Restance af 16,4 pCt., saaledes at det største Restanceprocenttal ligger mellem 1 200 Kr. og 3 000 Kr. I Klasse 1, den laveste Klasse, er 75 pCt. Kvinder, 25 pCt. Mænd. Grunden hertil er den, at alle gifte Kvinder i Sverige efter den nu bestaaende Ordning falder ind under den laveste Klasse.

Det er ganske kuriøst, naar man undersøger disse Forhold, at se, hvor højst ulige fordelt Restanceprocenten er. Der er nogle Kommuner, der er uden Restance, og andre, hvor der er 50 pCt. Restance.

Saaledes er Forholdet altsaa i Sverige; og hvad andre Lande angaar, ligger det saaledes, at dette Spørgsmaal staar paa Dagsordenen adskillige Steder, ogsaa i Finland, hvor man nu overvejer Indførelsen af Folkeforsikringsprincippet.

Den højtærede Minister opholdt sig ved Vanskelighederne i Overgangstiden. Jeg har erkendt, baade da jeg havde Ordet for lidt siden og i min Forelæggelsestale, at der er store Vanskeligheder i Overgangsperioden; jeg har netop sagt, at vi ikke ønskede at føre Befolkningen bag Lyset, at faa den til at tro, at ved at gennemføre Folkepensionsforsikringen vilde der straks opnaas Lettelser af Betydning. Nej, jeg har sagt, at Lettelserne vil komme lidt efter lidt; men de vil straks sætte ind, ikke store, men de vil straks komme, og saa vil de efterhaanden vokse. Men naturligvis maa Befolkningen være klar over, at Overgangstiden vil blive vanskelig.

Den højtærede Minister spørger om de 3 Aar, hvis vi nu som et Tankeeksperiment gik ud fra, at Forslaget blev gennemført i 1929, hvad der vistnok efter den højtærede Ministers Udtalelser ikke er megen Udsigt til, men hvis det skulde blive gennemført i 1929, siger den højtærede Minister: Ja, men i 1930, 1931 og 1932 skal der i det hele udredes 450—500 Mill. Kr. af den danske Befolkning — jeg formoder, den højtærede Minister mener, at Halvdelen heraf er, hvad

der skal udredes til den nugældende Aldersrente og Invaliderente, og Halvdelen, hvad der skal udredes til Præmier til denne Forsikring —, og saa spørger den højtærede Minister, om Landet kan bære denne Udgift.

Det er naturligvis en Følelsessag, hvad man mener Landet kan bære, og hvad man mener Landet ikke kan bære. Jeg tror, Landet vil kunne bære denne Udgift; jeg tror, at Landets Indbyggere af deres Indtægter vil kunne betale den Præmie, der her er Tale om.

Den højtærede Minister sagde, at Præmien vil blive 75 Mill. Kr. om Aaret, og den vilde blive 90 Mill. Kr., hvis man ikke havde taget dette Forbehold med de 240 Kr. som Maksimum, og jeg afbrød da den højtærede Minister og sagde, at den højtærede Ministers Tal var urigtigt. Det er urigtigt. At den højtærede Minister har faaet et Tal udarbejdet af Statistisk Departement, hvorefter 75 Mill. Kr. vil være Aarspræmien, naar man regner med 8 000 Kr. som Maksimum og 3 pCt. Præmie, er selvfølgelig rigtigt. Men der bliver slet ikke Tale om en Præmieydelse paa 75 Mill. Kr. Thi dels maa den højtærede Minister regne med, at der i § 36 i Forslaget tages Forbehold med Hensyn til alle dem, der i Forvejen har tegnet Livs- eller Pensionsforsikring, deres Præmie maa altsaa fradrages de 75 Mill. Kr. Men dernæst er det kun i de første Aar, der bliver Tale om den fulde resterende Præmieydelse; thi saa snart nogen paa sin Konto i Rigsforsikringen har indbetalt det Beløb, der er nødvendigt for at sikre ham den forsikringsmæssige Ret, han skal have, de 600 Kr. for en Mand og 540 Kr. for en Kvinde, saa ophører han at indbetale, og derfor vil der slet ikke blive Tale om en saa stor Præmieindbetaling som den, den højtærede Minister her har nævnt.

Den højtærede Minister omtalte § 37 og mente, at man i ukyndige Kredse vilde misforstaa denne Paragraf, som den højtærede Minister først oplæste uden den sidste Tilføjelse, men jeg forstod dog til Slut den højtærede Minister saaledes, at han var ganske enig med mig i, at naar denne Tilføjelse stod i Paragraffen, var der ikke Grundlag for nogen Misforstaaelse. Men hvis i øvrigt den højtærede Minister ønsker denne Paragraf eller andre Paragraffer omarbejdet, er vi fra vor Side i allerhøjeste Grad villige dertil. Det har vi allerede gjort Rede for. Vi har ikke haft Administrationen til Raadighed ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag, det kan lide af lovtekniske Mangler, og saadanne ønsker vi naturligvis